

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

1. De Euangelio Dominicæ. de Rege rationem ponente cum seruo. Matth.
18.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

Dominica XXII. Post Trinitatem. 22. hebd. post Trinit.

De Rege rationem ponente cum seruo. I.
Matth. 18.

I. **R**ex cuidam seruo suo debenti decem millia talenta sibi supplici facto omnia remisit. Rex hac parabola designatus, est Deus infinite misericors & iustus, seruus est quiuis peccator ab eo creatus, redemptus, iustificatus. Quam admiranda & detestanda talis seruuli audacia & dementia, tam ingens & indissolubile debitum tam temere contrahentis, tot lethalia peccata contra præcepta decalogi committendo, toties eadem iterando & multiplicando, quorum ne vnum quidem, vel asperrimam totius vitæ pœnitentiã absque speciali gratia possit expiare; Insuper tot venialia, toties, sine fine, & numero quotidie superaddendo; pro tot quotidianis Dei beneficijs se ingratum exhibendo, nec de ratione reddenda ynquam seriò cogitando!

R r

Quam

Quam suspicienda porro & amplectenda infinita Dei misericordia, & tantaque debita gratis quoad culpam & nonnunquam quoad poenam integrè remittentis, tam ingrato & proteruo peccatori, quam primum corde contrito ea detestari cœperit, & serua pœnitentia eluere decreuerit. Hæc inter se collata pensulatius pondera, affectusque compunctionis, & amoris excita.

II. *Cum seruus ille conseruum suum debentem sibi centum denarios, licet simplex dilationem rogasset, misisset in carcerem, certior hac de re à conseruis factus Rex, iratus tradidit seruum hunc nequam tortoribus, donec redderet uniuersum debitum.* Viden' hinc inauditam crudelitatem serui huius, seu hominis peccatoris in conseruum suum sic reuientis, ob debitum 100. denariorum, id est, 10. coronatorum, seu leuem aliquam offensam, iniuriamque sibi illatam à proximo suo suppliciter petenti dimittere reuientis, sed tam inhumane vindicantis, nec recordantis tantum immane debitum decem millium talentorum, id est 120. vasorum aurum sibi gratis remissorum, seu tot grauissimarum culparum & iniuriarum di-

uinæ maiestati illatarum, ex gratuita misericordia toties sibi condonatarum: Inde verò iustissimam iram supremi Regis tantam ingrati peccatoris in proximum immanitatem, quam Angeli sancti conspicientes, & execrantes, vindictam à diuina iustitia expetere coguntur, tam horrendo supplicio iure castigantis! Quanta ergo temeritas hominis homini iram obstinatè reseruantis, petenti veniam ignoscere pertinaciter detrectantis! Fuga odij, cupiditatis vindictæ. Zelus proficiendi in mansuetudine & fraterna dilectione.

III. *Sic & Pater meus cœlestis faciet vobis, si non remiseritis vnusquisque fratri suo de cordibus vestris.* Quam seriò Christus hanc liberalem, sinceram, integramque mutuarum offensarum condonationem sub interminatione eternorum tormentorum nobis inculcat, & quidem toties iterandam, quoties iterari mutuas contigerit offensas! Vnde Petro roganti. *Domine, quoties peccabit in me frater meus, & dimittam ei, vsque septies? dixit, non dico tibi vsque septies, sed vsque septuagies septies.* Quis hanc æternæ veritatis comminationem seriò expendens

vindictæ cupiditatem non horreat,
ne æternam ultionem incurrat? Affe-
ctus ijdem.

II.

De parabola ficulneæ infructuosa.

Luc. 13.

I. **A**udiens Iesus nuntiantes quosdam de
Galilæis, quorum sanguinem Pe-
latus miscuit cum sacrificijs eorum, ait
Putatis quod hi Galilæi pro omnibus Ga-
lilæis peccatores fuerint, qui talia passi
sunt? Non, dico vobis: sed nisi peniten-
tiam habueritis, omnes similiter peribit-
is. En quam efficaciter Christus clarè
videns causas, ob quas plerumque
varijs calamitatibus homines exercet
diuina prouidentia permittat, esse
peccata, omnes ad feriam penitentiam
exstimulet, nisi similibus flagellis hu-
castigari, æternisque istis supplicijs
velint exercuari. Quam consultum
ergo est, ingruente quacunque mor-
borum, bellorum, aliarumque affli-
ctionum procella, confestim humili
contritoque animo ad penitentiam
asylum confugere, causamque illorum
malorum, non fortunæ, nec diabolica-
stutiæ, nec maleuolorum hominum
malitiæ, sed proprijs culpis attribue-